

ligt rundt omkring i Landet paa alle de mange Steder, hvor der fabrikeres Vin, eller hvor der aftappes Vin, at have Toldere gaaende rundt paa den Maade, som den højtærede Finansminister foreslaar. Derfor er der ingen Grund til at dvæle meget ved dette Forslag. Det maa ganske sikkert laves fuldstændig om, hvis det skal føres ud i det praktiske Liv.

Angaaende det andet Forslag, Forslaget om en forhøjet Arveafgift, som den højtærede Finansminister foreslaar til Kompensation, skal jeg heller ikke sige mange Ord. Det er jo ikke her Hensigten at gaa i Detailler om disse store Forslag, thi saa blive vi jo aldrig færdige. Jeg skal kun nævne, at jeg vilde have fundet det betydelig mere demokratisk, hvis Finansministeren havde ladet Arveparter paa fra 200 til 1,000 Kr. været fritagne for Arveafgift. Det vilde neppe have medført noget synderligt Tab for Statskassen.

Jeg skal til Slutning sige, at jeg betragter en Toldreform som en saa stor og vigtig Reform, at jeg for min Part og hele mit Parti, tør jeg sige, ville gøre vort bedste for at faa en god demokratisk Toldreform gennemført. Jeg vil dog paa den anden Side minde om, at i 43 Aar have vi forgæves kæmpet for at faa en Toldreform, saa vi kunne være temmelig sikre paa, at naar vi nu maaske faa gennemført et Toldlovsforslag, bliver det en Toldlov, som vil komme til at vare i en Menneskealder eller mere, og naar det er Tilfældet, maner det os allesammen til at drage Omsorg for, at det Toldlovsforslag, vi faa gennemført, bliver af en saadan Art, at vi kunne være det bekendt for Eftertiden, og jeg mener, at vi hellere bør sige til os selv, kunne vi ikke opnaa en ordentlig Toldreform, saa lad os, da vi nu have ventet i 43 Aar, ogsaa vente, indtil vi faa en demokratisk Finansminister, der vil gennemføre en saadan.

Til den ærede Ordfører ønsker jeg kun at sige et Par Ord. Den ærede Ordfører erklærede i sin Tid angaaende det Køedt-Lüttichau'ske Kompromis, der paa adskillige Punkter efter min Mening var bedre end det foreliggende Forslag, at ved at tiltræde dette Forslag havde han strakt sig saa yderligt, som det var ham muligt, og ud over dette kunde han ikke gaa. Han erklærede: Vi ere ganske vist i høj Grad nøjsomme, naar der er Tale om Reforme, det have vi lagt for Dagen paa mangfoldige Maader, ogsaa med Hensyn til denne Sag, men Nøjsomheden har dog

ogsaa sine Grænser. Det glædede mig dog af den ærede Ordførers Foredrag at høre, at han ikke var ganske fornøjet med det Forslag, den højtærede Finansminister har forelagt. Hans Nøjsomhed har altsaa fremdeles sine Grænser. Jeg haaber, han vedblivende vil have Grænser for sin Nøjsomhed.

Til Slutning vil jeg sige til den højtærede Finansminister, at den højtærede Finansminister erklærede, at Spørgsmaalet om Kompensationen var et af de vanskeligste, og at paa Kompensationens Strand stod mangen dansk Toldlovskude. Jeg skal sige til den højtærede Finansminister, at jeg er lidt af en Sømand; jeg har sejlet paa adskillige Have i Tidens Løb, og jeg kender en lille Smule til Navigation. Naar en Skude strander, har det næsten altid to Aarsager. Den ene Aarsag er, at Skuden er en Plimsoller, den anden, at det er en daarlig Skipper, der er om Bord, og jeg vil tillade mig at sige, at hvis denne Skude strander, saa kunde det være, at begge Dele var Aarsagen, baade at Skuden i og for sig var en Plimsoller, og at det var en daarlig Skipper, der førte den. Jeg vil give den højtærede Finansminister et Raad, naar han skal være Skipper paa en Toldskude, og det er det, at han skulde bruge, som der staar i et gammelt Vers: „Ret-sinds ærlige Kompas“, saa faar han nok Skuden klar af Grunden.

Fraenkel: Naar jeg skal tale om det Forslag til en Toldlov, som er forelagt her, maa jeg sige, at rent personlig set er det med et vist Ubehag, fordi jeg bliver nødt til ud fra mit Synspunkt at kritisere en Del af dette Toldlovsforslag stærkt. Paa den anden Side maa jeg erkende, at der bagved Forslaget vistnok ligger en meget god Villie til at forene modstaaende Interesser. Men jeg tror nu ikke, at der er noget Omraade i Politikken, hvor man faar saa lidt for sin gode Villie som netop under Toldkampe. Ogsaa jeg har en god Villie — og skal vise det under Forhandlingerne — til at komme til en Forstaaelse, men de Interesser, som staa paa Spil under Debatten om et saadant Forslag, ere for store til, at man tør tage Hensyn til selv den bedste Villie, som maatte ligge bagved. Det, som det kommer an paa, er det rent konkrete: Vil det, som her foreslaas, hvis det bliver til Lov, skade, eller vil det gavne Erhvervs-livet i dets Helhed? Men jeg anerkender, at Lovforslaget er ikke noget doktrinært Lovforslag, og den højtærede Finansminister har i saa Henseende ganske indfriet